ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΡΟΝΤΕΝ

Ὁ μεγάλος Γάλλος γλύπτης Ροντέν, στὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του εἶχε πάθει ἀπὸ φοβερὴ ἀμνησία, ἡ ὁποία τοῦ εἶχε γίνει ἀφορμὴ πολλῶν καὶ διαφόρων σκηνῶν καὶ ἐπεισοδίων.

Κάποτε ποὺ περνοῦσε, ἕνα πρωΐ, ἀπὸ τὴ βιτρίνα ἑνὸς μεγάλου καταστήματος, ὅπου ἐπωλοῦντο ἀγάλματα, εἰκόνες καὶ διάφορα ἄλλα ἔργα τέχνης, βλέπει σὲ μιὰν ἄκρη τῆς βιτρίνας,ἕνα μικρὸ ἀγαλματάκι στοῦ ὁποίου τὴ βάση ὑπῆρχε χαραγμένο τὄνομά του.

Ὁ Ροντέν, ποὺ δὲν θυμότανε διόλου ἂν τὸ ἄγαλμα αὐτὸ ἦταν καμωμένο ἀπὸ τὰ χέρια του, ἐμπῆκε στὸ κατάστημα γεμᾶτος θυμό, γιατὶ σκέφθηκε πὼς θὰ ἐπρόκειτο ἀσφαλῶς περὶ καμμιᾶς καταχρήσεως τοῦ ὀνόματός του. Ὁ καταστηματάρχης ποὺ τὸν εἶδε ἔτσι θυμωμένο προσπάθησε νὰ τὸν καθησυχάσει, διαβεβαιώνοντάς τον πὼς τὸ ἄγαλμα αὐτὸ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶνε κανενὸς ἄλλου ἐκτὸς τοῦ Ροντέν—τοῦ ἀνέφερε μάλιστα καὶ τὶς σχετικὲς χρονολογίες τῆς ἀγορᾶς του--μὰ ὁ Ροντὲν ἦταν ἀνένδοτος καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ ζητῆ ἐξηγήσεις καὶ νὰ φωνάζει τόσο πολὺ ποὺ ἀναγκάστηκαν νὰ φωνάξουν τὴν ἀστυνομία γιὰ νὰ λύσουν τὴν διαφορά τους.

Ὁ Ροντὲν καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀστυνόμου ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐπιμένει. Εἶδαν κι' ἔπαθαν δέ, ὕστερα ἀπὸ πολὺ ὥρα νὰ τὸν πείσουν τέλος πάντων πὼς δὲν ἐπρόκειτο παρὰ περὶ ἑνὸς μικροῦ ἀγάλματος τῆς «Ἀθηνᾶς» ποὺ εἶχε πρὸ δεκαετίας σκαλίσει ὁ ἴδιος, ὅταν βρισκόταν ἀκόμα στὸ Ἀμβοῦργο. Ὁ Ροντὲν ὕστερα ἀπὸ τὸ πάθημά του αὐτὸ ἔφυγε ζητῶν συγνώμην ἀπὸ τὸν καταστηματάρχην καὶ ἀπαρηγόρητος γιὰ τὴν τόσο ἄθλια κατάσταση τῆς μνήμης του.

φράγκα, δέκα χιλιάδες σὲ ὡραῖο καὶ καὶ καθαρὸ χρυσάφι. Ἀλλοιῶς θὰ σᾶς ἀφήσω σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι, σᾶς δίνω τὸν λόγο μου, ὅτι δὲν θὰ σᾶς ἐπιτρέψουν νὰ βγῆτε ἀπὸ δῶ μέσα ζωντανός! Λοιπὸν λέγετε... Ναὶ ἢ ὄχι; Συγχρόνως μοῦ ἔδειξε χαρτὶ γιὰ γράψιμο καὶ μοῦ ἐπρότεινε τὸ πιστόλι του.

Ὁ θυμός, ἡ ντροπή, ἡ ἀγανάκτησις, μ' ἔπνιγαν. Δὲν ἠμποροῦσα ν' ἀρθρώσω λέξι. Ἡ ἀντίστασις θὰ ἦταν παραφροσύνη. Καὶ ἐνέδωκα.

— Πῶς! διέκοψεν ἡ μαρκησία, εἴχανε τὴν βαρβαρότητα;...

— Πέστε μᾶλλον τὴν ἀνανδρία! ἐφώναξε ὁ λοχαγὸς Ντερβίλ.

— Πέστε το ὅπως θέλετε, βαρβαρότητα, ἀνανδρία ἢ ὅπως ἀλλέως θέλετε, εἶπε ὁ γιατρός. Ἐπιμένω μολαταῦτα ὅτι στὴ θέσι μου ὅλοι θὰ ἔκαμναν τὸ ἴδιο. Ἐξ ἄλλου σταθῆτε ν' ἀκοῦστε καὶ τὸ τέλος. Ἔγραψα λοιπὸν διάφορες συνταγὲς καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο οἱ φαρμακοποιοὶ τῆς ἐξετέλεσαν. Τὸ ὀλέθριο μῖγμα ἦταν σὲ λίγο ἕτοιμο, ὁ κόμης τὸ πῆρε καὶ μὲ ἀφῆκε μόνον. Ὁ ἱερεὺς τὸν ἀκολούθησε ἀπαγγέλλων τὶς εὐχὲς τῶν ἀγωνιώντων.

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας ὁ κόμης ξαναεμφανίστηκε. Ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ εὐχαρίστησι. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ φαρμάκου ὑπῆρξε ταχύ, στιγμιαῖον, ὅπως τὸ ἐπερίμενα. Μοῦ ἐμέτρησε τὶς δέκα χιλιάδες φράγκα καὶ ἔφυγα.

Τὴν ἄλλη μέρα γινότανε ἡ κηδεία τῆς κόμησσας Π...

Τὴν ἴδια νύχτα πῆγα στὸν τάφο της καὶ τὴν μετέφερα στὸ δωμάτιό μου...

— Τί ἐννοεῖτε γιατρέ; ρώτησαν ὅλοι μ' ἕνα στόμα.

— Ἁπλούστατα, φίλοι μου, δὲν εἶχα παραγγείλει γιὰ τὴ γυναῖκα τοῦ κόμητος παρὰ διάφορα ἰσχυρὰ ναρκωτικά.

— Κατόπιν τὴν ἔφερα στὰς αἰσθήσεις της κι' ὅταν μετὰ τρεῖς μῆνας ὁ κόμης πέθανε ἀπὸ ἐγκεφαλικὸ τύφο, παντρεύτηκα τὴν Παυλίνα Ματσιάνι! Ναί, τὴν ἔκαμα γυναῖκα μου!

Ἂν ἀμφιβάλετε κυτάχτε, μπορεῖτε νὰ βεβαιωθῆτε μὲ τὰ ἴδια σας τὰ μάτια.

Ὅλα τὰ βλέμματα ἐγύρισαν τότε πρὸς τὴν κυρίαν Ντερλαίν, ἡ ὁποία ἔτρεμε ἀκόμη ἀπὸ τὸ τρομερὸ παρελθὸν τὸ ὁποῖον εἶχε διηγηθεῖ ὁ σύζυγός της.

„ΜΠΟΥΚΕΤΟ"

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7
ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.000.000

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ"

Ἐσωτερ. δι' ἓν ἔτος	...Δρχ. 130	Ἀγγλίας-Αἰγύπτου	...Λίρα 1
Ἐξωτερ. » »	...Φρ. 130	Ἀμερικῆς	... ...Δολλ. 5

Αἱ ἑξάμηνοι καὶ τρίμηνοι κατ' ἀναλογίαν. Αἱ συνδρομαὶ δέον ν' ἀπευθύνωνται ὡς ἑξῆς: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ„ ΑΘΗΝΑΣ. ΤΗΛΕΦ. 200

Τὸ τεῦχος τιμᾶται Δραχμὰς 2.50

Δημοσιεύσεις ὁ στῖχος δραχμαὶ 5. Δι' ἀγγελίας ἰδιαίτεραι συμφωνίαι. Τὰ προηγούμενα τεύχη τιμῶνται δραχμὰς 3.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ «Μπουκέτου» ἐν Ἀμερικῇ
Κ. ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ 489-6th. AVE. NEW YORK. N.Y.

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ἀδριανὴν Ἐλευθεράκη, Καστέλλαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. *Ι. Ν. Γαλάνην.* Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό, ὅπως ἡ μετάφρασίς σας. Μὴ βιάζεστε λοιπόν. Ὑπομονή... *Κ. Νέγρην.* Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὸ ψευδώνυμόν σας ἐνεκρίθη. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Γεμάτο ὑπερβολὲς στὰς παρομοιώσεις. Γράφετε πιὸ ἁπλᾶ πράγματα. *Ἂς-Ἄς.* Δημοσιεύουμε μερικοὺς στίχους ἀπ' τὸ... «Τεριλαρίγγιόν» σας. Πολὺ... ὀρεκτικὸν ποίημα πράγματι. Φτιάνετε στὸ σπίτι σας καὶ ἐξ ἴσου νόστιμους λουκουμάδες; Τέλος ἰδοὺ καὶ τὸ λεγάμενον:

> Μέσ' τῶν βροχῶν τὴν θαλπωρή,—τώρα στὰ σπίτια ἠμπορεῖ
> νὰ σᾶς κεράσουν πρόθυμα 'να πιάτο λουκουμᾶ
> σὰν θὰ τὶς φᾶτε 'φχαριστῶ—νὰ πῆτε πρέπει 'ναι σωστὸ
> χωρὶς νὰ κοκκινήσετε, χωρὶς νἄστε φαγάδες.
>
> Μὲ τὴ Ρενὲ κάποια φορὰ—ποὺ ἀγαπάω στὰ γερὰ
> περίσσιες φάγαμ' ἀπ' αὐτὲς μὲ θυμαρίσιο μέλι
> καὶ σὰν μοῦ ἔδωκε φιλί—τὸ χεῖλι μου δὲν ξεκολλεῖ
> —«Μέλι καὶ ἔρωτα μαζί, Ρενέ μου ποιὸς δὲν θέλει!!»
>
> Ξεροψημένοι καὶ ζεστοὶ—στὸ στόμα μ .. τραγανιστοὶ
> οὔτε μὲ πόν. υς στὴν κοιλι καὶ στὸ μυαλὸ ζαλάδες
> χωρὶς κανένα μυστικὸ—στι φτιάση τους καὶ ὑλικὸ
> εὐχαριστοῦν, μικρούς, τρανούς, δούλους καὶ ἀφεντάδες.

Ν. Σ. Ζ. Καρλόβασι. Ὄχι πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ διήγημά σας. Γράφετε σωστὰ ὅμως. Καὶ ἐλπίζουμε πὼς θὰ μᾶς στείλετε τίποτε καλύτερο. *Ντῖνον Καρανέφτην, Πάτρας.* Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Γράφετε στο ἑξῆς εἰς ἀπολύτως δημώδη γλῶσσαν. Στὸ διήγημά σας χρησιμοποιεῖτε ἄκραν δημώδ. καὶ ἄκραν καθαρεύουσαν, ὅπερ, ἀποτελ. τραγέλαφον! *Ν. Παπαπερικλῆν, Ἀλεξανδρούπολιν.* Τὰ ποιήματά σας ὄχι πετυχημένα. Θὰ γράψετε ἀσφαλῶς καλύτερα. Χωρὶς βίαν ὅμως, μὲ τὸν καιρόν. Στέλνετε ὅτι θέλετε ἐλεύ α. Ἐννοεῖτε βέβαια τί θέλουμε νὰ ποῦμε μὲ τὴν λέξιν «ἐλεύθερα». *Φ λήβον.* Ὄχι ἐπιτυχὲς τὸ ποίημά σας. Πρωτοτυπία στὴν ποίησι δὲν θὰ πῃ τὸ νὰ βγαίνει κανεὶς ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς κοινῆς λογικῆς. Πολὺ καλὰ κά τε ποὺ διαβάζετε ποίησιν. Μ τὰ θέλετε ὅμως καὶ ἄμεσα τὰ ἀποτελέσματα. Ἀγάλια ἀγάλια γίνεται ἡ ἀγουρίδα μέλι. Ἔτσι;... *Μ. Φόρτο, Βόλον.* Ὄχι ἐπιτυχὲς τὸ ποίημά σας. Μᾶς συγκινεῖ ἡ ἱστορία ποὺ μᾶς διηγεῖσθε. Καὶ σᾶς εὐχόμεθα νὰ τελειώσουν τὰ πράγματα ὅπως ἐπιθυμεῖ ἡ καρδιά σας. Τὸ καλύτερο μάλιστα εἶνε νὰ ἐξηγηθῆτε μαζύ του. Κάμετέ το καὶ θὰ δῆτε πῶς θὰ εὕτυ; *ετε.Θ.Λ.* Γιατί χωρὶς δικαίωμα κρίσεως τ οίημά σας; Ἐπειδὴ ὅμως εἶνε... ἐπίκαιρον καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς συγχλοὺς συμπολίτας δημοσιεύουμε μερικοὺς στίχους.

> Ὁ ὐρανὸς συνέφιασε
> χον ρὲς ψυχάλες πέφτουν,
> ἀγέρας ἐσταμάτησε
> ἀστράφτει, μπουμπουνίζει·
>
> χειμ νας πλάκωσε βαρὺς
> ντυ ται φυλαχθῆται,
> γριὲς ἀνάψτε κάρβουνα
> νὰ πυρωθοῦν οἱ γέροι!

Οἱ μαθηταὶ τῆς Ἀεροπλοΐας Ξηρᾶς Τατοΐου μετὰ ἀξιωματικῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς. Εἰς τὸ μέσον, οἱ δύο Γάλλοι ἀεροπόροι Ρενιὼ καὶ Κὸστ οἱ καταρρίψαντες τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ ἀποστάσεως ἐπὶ εὐθείας γραμμῆς ἄνευ σταθμεύσεως.